

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

**BESCHIKKING BETREFFENDE DE TOELAATBAARHEID
IN ADMINISTRATIEVE CASSATIE**

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

**nr. 8245 van 21 maart 2012
in de zaak A. 203.847/XIV-34.021**

In zake : XXXXX
 bijgestaan en vertegenwoordigd door
 advocaat Stefan Vanbesien
 kantoor houdend te 2222 Itegem
 St. Guibertusplein 18
 bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen :

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

Het cassatieberoep, ingesteld op 1 maart 2012, strekt tot de nietigverklaring van het arrest nr. 74.182 van 27 januari 2012 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Het administratief dossier is op 7 maart 2012 aangekomen ter griffie.

Er is toepassing gemaakt van artikel 20 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, zoals gewijzigd door artikel 8 van de wet van 15 september 2006 tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van een Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, en van de artikelen 7 tot en met 11 van het koninklijk besluit van 30 november 2006 tot vaststelling van de cassatieprocedure bij de Raad van State.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

Artikel 6 van het Europees Verdrag tot bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend op 4 november 1950 te Rome, en goedgekeurd bij de wet van 13 mei 1955, is, zoals herhaaldelijk bevestigd door het Europees Hof voor de Rechten van de Mens, niet van toepassing op geschillen betreffende de toegang

tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen is een administratief rechtscollege dat jurisdictionele beslissingen neemt waarop artikel 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (Vreemdelingenwet) en de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen niet van toepassing zijn. De artikelen 52 en 57/9 van de Vreemdelingenwet hebben betrekking op de bevoegdheid van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen en kunnen dan ook niet dienstig worden ingeroepen in een cassatieberoep tegen een arrest van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen. Met de enkele bewering “dat hij reeds meer dan 20 jaar in Rusland verbleef” en dat het “aldus (...) niet Moldavië, maar wel Rusland (is) dat als gewone vroegere verblijfplaats van verzoeker dient te worden beschouwd”, weerlegt de verzoeker niet de motieven van het bestreden arrest, naar luid waarvan het land van het vroegere gewone verblijf omwille van zijn houding niet kan worden bepaald en de behoefte aan bescherming niet kan worden beoordeeld en dat, aangezien niet wordt betwist dat de verzoeker in Moldavië is geboren en gedurende jaren in Moldavië heeft gewoond, zijn asielaanvraag ten aanzien van Moldavië dient te worden beoordeeld. Met zijn uiteenzetting over zijn langdurig verblijf in Rusland beoogt de verzoeker bovendien slechts een nieuwe feitelijke beoordeling van zijn gewone vroegere verblijfplaats terwijl de Raad van State als administratieve cassatierechter niet bevoegd is om in de beoordeling van de feiten te treden. Het enige middel is in die mate kennelijk niet-ontvankelijk.

Daargelaten de vaststelling hierboven dat artikel 57/9 niet op de arresten van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen van toepassing is, voorziet de Vreemdelingenwet uitdrukkelijk dat de kamervoorzitter of een door hem aangewezen rechter in vreemdelingenzaken de beroepen kan behandelen, zonder dat de kamervoorzitter “verhinderd” moet zijn. De verzoeker toont niet in het minst een schending van de rechten van verdediging aan. Het enige middel is in die mate, en voor zover ontvankelijk, kennelijk ongegrond.

B E S L U I T :

1. Het cassatieberoep is niet-toelaatbaar.

2. De verzoeker wordt verwezen in de kosten van het cassatieberoep, begroot op 175 euro.

Deze beschikking is, na beraad, uitgesproken te Brussel op éénentwintig maart tweeduizend en twaalf, door:

Carlo Adams,	wnd. kamervoorzitter,
	staatsraad,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Carlo Adams